

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/84/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200485
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200485.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Babiakovej, CSc., v právnej veci žalobcu: P. N., bytom Z. H., P. ul. č. XXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom Strojnícka 8, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1030502/321009/2012/Ci zo dňa 26. apríla 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/55/2012-53 zo dňa 30. mája 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/55/2012-53 zo dňa 30. mája 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1030502/321009/2012/Ci zo dňa 26. apríla 2012 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 33353/2011-6291 zo dňa 27. decembra 2011. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Rozhodnutím žalovaného č. 1030202/321009/2012/Ci zo dňa 26. apríla 2012, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 33353/2011-6291 zo dňa 27. decembra 2011, ktorým podľa § 14 a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí tabaku voľne uloženého v kartónoch o celkovej hmotnosti 1935,70 kg z dôvodu, že odvolateľ neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetného tabaku.

Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že predpokladom postupu podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. je, že majiteľ alebo držiteľ tovaru v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru, teda musí byť formulované tak, aby majiteľ alebo držiteľ tovaru vedel, prečo bol tovar zabezpečený a aké pochybnosti má odstrániť, a preto sú námietky žalobcu v tomto rozsahu opodstatnené. Zároveň sú opodstatnené aj námietky žalobcu ohľadom neumožnenia vyjadriť sa k všetkým podkladom rozhodnutia

vrátane výsledkov dokazovania v spoločnosti FANT, s.r.o. a oboznámiť sa s výsledkami expertíz. Zároveň zmätočný je aj výrok rozhodnutia o prepadnutí tovaru, nakoľko bol dátum 21.02.2009 hoci mal byť 22.01.2009. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1159,63 Euro.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne a zároveň žalobcovi neprizná právo na náhradu trov konania.

Poukázal na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a uvedené skutkové a právne závery nekorešpondujú s jeho predchádzajúcou rozhodovacou praxou ako aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa žalovaného z ust. § 14a zákona č. 511/1992 Zb. nevyplýva pre colné orgány povinnosť poučovať účastníka konania o tom, aké konkrétne pochybnosti má odstrániť. Z rozhodnutia colného úradu o zabezpečení tovaru je zrejmé, že colný úrad pristúpil k zabezpečeniu tovaru z dôvodu zisťovania jeho pôvodu a hodnovernosti predložených dokladov, pričom predmetom súdneho prieskumu nebolo rozhodnutie o zabezpečení tovaru, ale rozhodnutie o prepadnutí tovaru.

V tejto súvislosti poukazuje žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/9/2011 z 21.02.2012 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/52/2012 z 11.09.2012.

Podľa žalovaného mylný je aj názor súdu, že na konanie o prepadnutí sa vzťahuje ust. § 15 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, podľa jeho názoru je toto ustanovenie určené výlučne pre daňovú kontrolu, nakoľko akékoľvek použitie analógie je vo verejnom práve bez výslovného splnomocnenia neprípustné.

Podľa názoru žalovaného neobstojí ani tvrdenie súdu o zmätočnosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru v súvislosti s mylne uvedeným dátumom vydania rozhodnutia, ide o zrejmu chybu v písaní, ktorá nemôže mať za následok nezrozumiteľnosť rozhodnutia.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca svojim podaním, pričom uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že sa nedá súhlasiť s interpretáciou ust. § 14a tak, ako ju prezentuje žalovaný, teda že hmotnoprávnym podkladom pre prepadnutie tovaru je rozhodnutie o zabezpečení tovaru. Túto snahu vníma v kontexte jeho odvolania ako o snahu preniesť dôkazné bremeno na žalobcu. Majiteľ zabezpečeného tovaru musí vedieť aké pochybnosti má odstrániť. Konanie o prepadnutí tovaru je v zmysle § 1a písm. d/ zákona o správe daní daňovým konaním. Podľa jeho názoru aplikácia ust. § 14a zákona č. 511/1992 Zb. je možná len vtedy, ak daňový subjekt nepredložil daňovému úradu žiadne dôkazy, a ak takúto listinu predložil nie je dôvod konať vo veci prepadnutia tovaru a colný úrad musí začať daňovú kontrolu, a ak daňovú kontrolu nenariadi tak, nemôže uniesť dôkazné bremeno. Ak by tomu tak nebolo, nemohol by sa brániť všeobecným tvrdeniam správcu dane. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. novembra 2014 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Colný úrad Prešov ako prvostupňový správny orgán vydal dňa 27. decembra 2011 rozhodnutie č. 33353/2011-6291 o prepadnutí tovaru v prospech štátu - spotrebiteľského tabaku voľne loženého v kartónových krabiciach o celkovej hmotnosti 1935,70 Kg, ktorý bol zabezpečený rozhodnutím Colného úradu Prešov zn. 3719/2009-6291 zo dňa 22.01.2009 (nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2009), fyzickej osobe - P. N., bytom P. XXX/XX, Z. H. ako vlastníkovi predmetného tovaru, pretože v konaní neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru vzhľadom na skutočnosť, že vlastníkom nebol riadne preukázaný pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru.

Na základe podaného odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1030502/321009/2012/Ci zo dňa

26.04.2012, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 33353/2011-6291 zo dňa 27.12.2011.

Colné orgány zistili tieto skutočnosti: Dňa 15.02.2008 Colný úrad Prešov, vykonal prehliadku garáže č. 5401 stojacej na parc. č. 3774, k.ú. Z. H., ktorú mal žalobca prenajatú od L. F., a v ktorej sa nachádzali spotrebiteľské balenia tabaku voľne uloženého v kartónových krabiciach o celkovej hmotnosti 1935,70 kg. Žalobca na preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetných balení predložil faktúry od spoločnosti AZETO SERVICE, s.r.o. č. 24022007, č. 28022007, 15062007, 14082007, č. 03092007, č. 26102007, 21112007, č. 27122007 a M. S., T., ČR, dodacie listy č. 081004, č. 230705. Zaistený bol tabak a to holandská tabaková zmes v malých spotrebiteľských baleniach o váhe 13,5 kg, tabak rezaný neoznačený o hmotnosti 260,2 kg (20 kartónov), tabak rezaný voľne ložený 122,0 kg (5 kartónov), tabak rezaný v 11 veľkých kartónových krabiciach o hmotnosti 1540 kg. Dotazom u spoločnosti FANT, s.r.o. bolo zistené, že tabak Holandská tabaková zmes nepochádza a ide o falzifikáty. Na ostatný tabak boli predložené doklady s tým, že ide o priemyselný tabak, ktorý nepodlieha spotrebnej dani, a doklady od p. M. S. neboli pravdivé a išlo o fiktívne doklady. Analýzou neoznačeného tabaku bolo preukázané, že tabak neobsahuje denaturačné látky a ide o tabak zatriedený do položky 240310 HS, tabak na fajčenie. Na základe toho bolo preukázané, že predložené doklady sa nemôžu vzťahovať k zaistenému tovaru, a preto vydal rozhodnutie o prepadnutí tovaru podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.

Žalovaný napadnuté rozhodnutie o prepadnutí tabaku svojim rozhodnutím č. 1030502/321009/2012/Ci zo dňa 26.04.2012, pričom sa zaoberal námietkami žalobcu a dospel k rovnakým zisteniam ako Colný úrad v Prešove v rozhodnutí č. 33353/2011-6291 zo dňa 27.12.2011, teda že žalobca nevyvrátil pochybnosti správneho orgánu o nadobudnutí tabaku a nepreukázal žiadnym iným spôsobom jeho nadobudnutie.

Najvyšší súd z odvolania žalovaného zistil, že tento správne namieta nesprávnosť postupu krajského súdu, ktorý skúmal aj rozhodnutie Colného úradu Prešov zn. 3719/2009-6291 zo dňa 22.01.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2009, a ktorým bol zaistený tabak o celkovej hmotnosti 1935,70 kg. Krajský súd túto skutočnosť, zákonnosť a vecnú správnosť právoplatného rozhodnutia o zaistení tovaru však už v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru preskúmať nemohol. O takýto prieskum rozhodnutia o zaistení tovaru mohol požiadať žalobca v prekluzívnej dvojmesačnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia o zaistení tovaru, t.j. do 25.11.2009, čo však v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru nebolo preukázané.

V danej veci je rozhodujúce, či žalobca preukázal alebo nepreukázal právne relevantným spôsobom pôvod a spôsob nadobudnutia zaisteného tabaku. Ak nepreukázal reálnosť jeho nadobudnutia nemohol správny orgán prvého stupňa v danej veci postupovať inak, než tak, že predmetný tabak prepadne v prospech štátu.

Neobstoí ani názor krajského súdu o známosti rozhodnutia o prepadnutí tovaru z dôvodu nesprávneho dátumu vydania rozhodnutia o zaistení tovaru, nakoľko je zrejme, že išlo o preklep v dátume, pričom číslo rozhodnutia je správne, a aj počas celej doby konania bolo správne uvádzane.

V rámci dokazovania vykonávaného správne orgány oboch stupňov neopreli svoje rozhodnutie na nepodložených domnienkach, ale právne závery rozhodnutia podložil konkrétnymi dôkazmi. Výpovedná hodnota dokladov predložených žalobcom bola spochybnená, preto v konaní neuniesol dôkazné bremeno (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.). Dôkazná povinnosť nie je na správcovi dane, ani na žalovanom, ale na žalobcovi. Colné orgány spochybnili dodanie tovaru daňovými subjektmi FANT, s.r.o., AZETO SERVICE, s.r.o. a M. S.. Na preukázanie tvrdení žalobcu nestačí len preukázanie samotného daňového dokladu ako takého, ale aj reálne dodanie parametricky zhodného tabaku. Dokazovanie zo strany colného úradu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom.

Podľa § 14a ods. 3 veta prvá, veta tretia zákona č. 511/1992 Zb., ak majiteľ, alebo držiteľ tovaru, alebo veci, v lehote do 15 od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo veci v prospech štátu.

Rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, v zmysle zásady zakotvanej v ustanovení § 2 zákona č. 511/1992 Zb. Vierohodnosť, správnosť a úplnosť dokladov predložených žalobcom bola spochybnená a vyvrátená, pretože subjekty uvedené na dokladoch predmetný zaistený tabak nedodali.

S poukazom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že rozhodnutia správcu dane ako aj žalovaného sú vecne správne, názor v nich vyslovený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami, § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. Žalovaný správny orgán sa logicky a vecne správne vypořiadal s námietkami žalobcu a najvyšší súd nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 OSP musel prihliadnuť.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru odlišnému od záverov správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu došlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor nepovažoval odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za vecne správny.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného vyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove, ako vecne nesprávny podľa § 220 OSP zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.